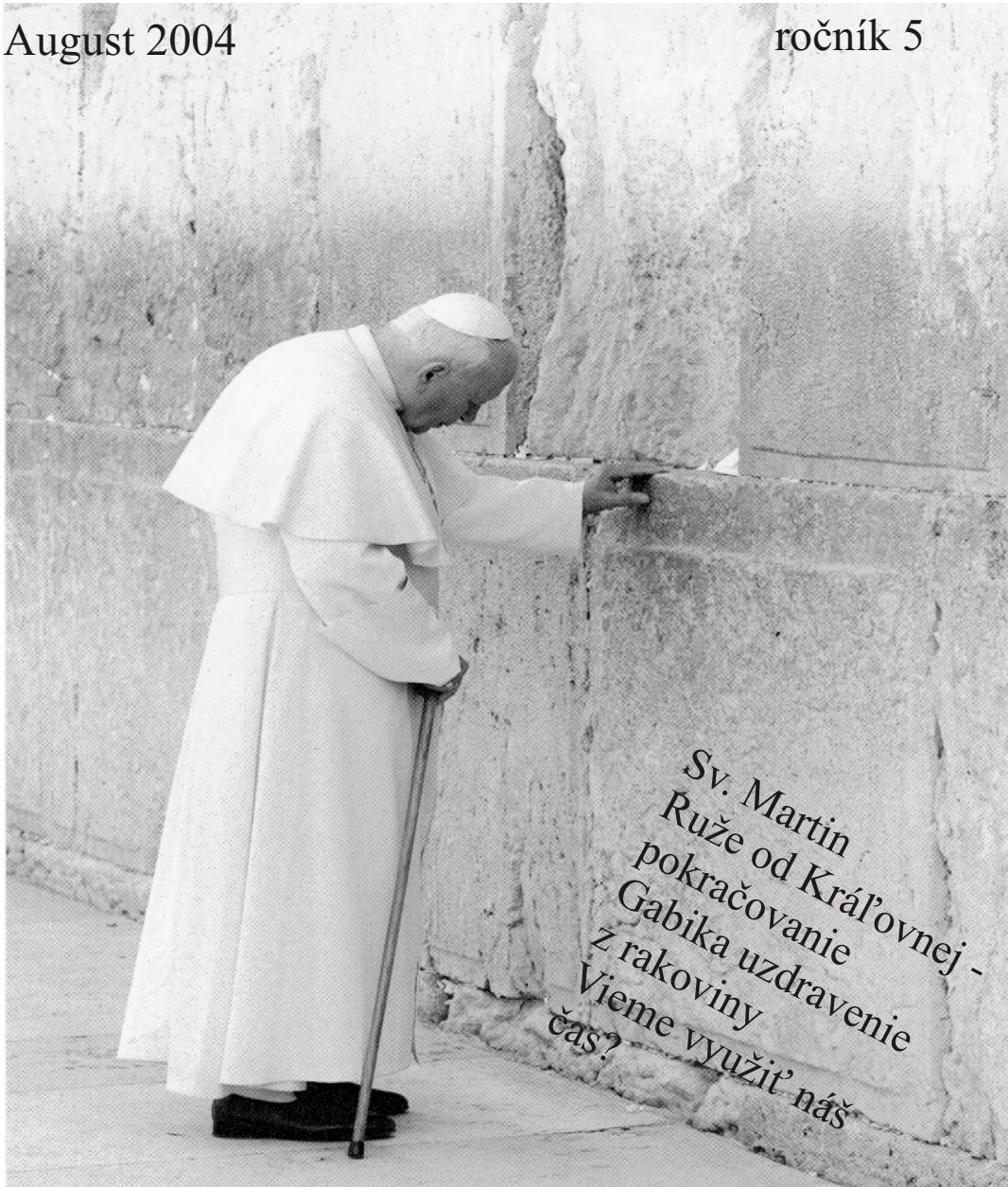

Časopis farnosti sv. Michala Archanjela v Závode

svitanie

August 2004

ročník 5

Sv. Martin
Ruže od Kráľovnej -
pokračovanie
Gabika uzdravenie
z rakoviny
Vieme využiť náš
čas?

Zo života farnosti

Húšky - stretnutie rodákov

Osada, ktorú z dôvodu nevýhodného každodenného dochádzania do práce začala najmä v 60 -tych rokoch opúšťať' mladá dorastajúca generácia sa postupne vysídluje.

Pravidelne sa rodiny stretávali na hodoch v osade, ktoré boli spojené s vysvätením kostolíka v roku 1936, poslednú augustovú nedeľu. Táto tradícia postupne zanikla. V kostolíku sa však pravidelne každú nedeľu slávia sväté omše, na ktorých sa zúčastňujú domáci obyvatelia spolu s rodákmí z blízkych dedín.

Pri vzájomných rozhovoroch medzi žijúcimi obyvateľmi a ich potomkami vzišla myšlienka zorganizovať stretnutie rodákov a ich blízkych príbuzných a priateľov. Dátum stretnutia bol určený na poslednú augustovú sobotu 28.8.2004. S touto myšlienkovou bol oboznámený i terajší p. farár Peter Mášik, ktorý chodí slúžiť sv. omše z farnosti Závod, do ktorej je osada Húšky začlenená pod cirkevnú správu. Správa o uskutočnení stretnutia bola všetkými rodákmí a ich rodinnými príslušníkmi prijatá spontánne, každý bol odhodlaný na stretnutie prispieť osobnou prácou, materiálne a finančne.

Na stretnutie bol pozvaný p. farár Jozef Kujan, ktorý teraz pôsobí v Tepliciach v ČR. Stretnutie sa začalo sv. omšou o 12.00 hod, ktorú spoločne slúžili p. farár Mášik a p. farár Kujan. Sv. omšu sprevádzal Svätojánsky spevokol a organista, čo prispelo k zvýrazneniu slávnostnej atmosféry sv. omše a celého stretnutia.

Slávnostnej sv. omše sa zúčastnil aj starosta obce Borský Sv. Jur, p. Chudík. Celkom sa na sv. omši zúčastnilo asi 300 ľudí. Priebeh sv. omše bol pre všetkých veľmi dojemný a mnohým sa tlačili do očí slzy radosti pri slovách dôstojných p. farárov a p. starostu.

Na záver sv. omše boli všetci účastníci pozvaní na spoločné posedenie do priestorov pred kostolom, kde sa v minulosti poriadala hodová zábava. Tu bol pripravený obed, tak ako to bolo zvykom, len bol netradičný. Podával sa srncí guláš, zázvorníky, pagáče a "osúšky". Na pripravenej výstave fotografií príslušníkov jednotlivých rodín a fotografií zo života rodákov, si mohol každý urobiť svoj obraz o živote na Húškoch. Stretnutia sa zúčastnili všetky vekové kategórie. Neraz vypadla z oka slza, pri stretnutí a spoznávaní sa ľudí po 20-tich až 40-tich rokoch, ktorí žijú mimo túto osadu. Na stretnutí prevládala srdečnosť, úprimnosť a dobrá nálada.

Kolorit stretnutia zvýraznil Svätojánsky spevokol svojim venčekom piesní. P. Jozef Hušek - keramikár zo Sekúľ, rodove pôvodom z Húškov pripravil upomienkovú keramiku. Nechýbala ani živá hudba ako na hody bývalo zvykom. Nikto z prítomných neľutoval, že prišiel. Ani tí, čo merali vzdialenosť niekoľko stoviek kilometrov. O tom, že účastníci mali na čo spomínať, svedčila skutočnosť, že stretnutie sa končilo vo včasných ranných hodinách nasledujúceho dňa.

K zdarnému priebehu prispeli všetci svojou účasťou, či už materiálou, alebo finančou, za čo im je touto cestou srdečná vdăka. Na záver si však neodpustím myšlienku, že strojcom tohto stretnutia je kostolík, ktorý nás spája. Knemu sa všetci vraciame, v nom sa (i keď už nie v takom hojnom počte ako na stretnutí) stretávame s radosťou a úctou k našim predkom, ktorí ho vystavali s nemalými prekážkami v hľbokej viere.

Som rád, že stretnutie veľmi povzbudilo tých málo žijúcich osadníkov, ktorých zásluhou je kostolík pravidelne navštievovaný a majú rozhodujúcu zásluhu na uskutočnenom stretnutí.

Celé podujatie je nám výzvou, aby sme podobné akcie realizovali častejšie.

p. Imrich Hušek

Interiér kostolíka na Húškoch

Stretnutie rodákov z Húškov s p. farárom P. Mášíkom

Svojou prítomnosťou nás poctil aj p. farár Jozef Kujan

11. november

Sv. MARTIN

Sväty biskup Martin Tourský patrí medzi svätcov, ktorých úcta a pamiatka sa veľmi rozšírila v Cirkvi. V Európe je mu zasvätených niekoľko tisíc kostolov a kláštorov; viaceré mestá, hrady, ostrovy a iné lokality nesú jeho meno. S jeho sviatkom sú spojené niektoré ľudové tradície (nové víno, prvý sneh a i.).

Napriek tomu, že sv. Martin Tourský žil v dávnom 4. storočí, vieme o jeho živote pomerne veľa. Zaslúžil sa o to predovšetkým jeho žiak Sulpicius Severus, ktorý napísal obšírný životopis sv. Martina. Sulpiciove údaje možno kriticky porovnavať s údajmi sv. Paulína z Noly a iných jeho súčasníkov, ktorí po sebe zanechali cenné písomné svedectvá.

Sväty Martin Tourský bol synom vyššieho rímskeho dôstojníka a narodil sa roku 316 alebo 317 v rímskom posádkovom meste Sabaria v Panónii, dnešné Szombathely v Maďarsku. Kým bol ešte dieťaťom, jeho otca preložili do Pavie v severnej Itálii. Tam Martin získal dobré základné vzdelanie. Na vyššie štúdiá sa nedostal, lebo otec ho už v pätnásťich rokoch, dva roky prv, ako bolo zvykom, prinútil, aby sa stal vojakom. V Pavii sa Martin zoznámil s kresťanstvom a dal sa zapísť medzi katechuménov. Jeho rodičia boli pohania a najmä otec sa pridŕžal starej pohanskej tradície, spojenej s kultom cisára. Ako mladého vojaka preložili Martina do mesta Amiens v severnej Galii, terajšom Francúzsku. Tam sa mu prihodila známa epizóda, ktorú s obľubou zobrazovali maliari a ktorá je charakteristická pre tohto svätca. Raz v zimnej noci Martin prechádzal mestom. Mal kontrolovať vojenské hliadky. A tu zazrel na ulici polonahého žobráka, ktorý pýтал almužnu. Martin nemal pri sebe peniaze, ale chcel ochrániť úbožiaka aspoň pred zimou. Preto mečom rozrezal svoj vojenský plášť a polovicu daroval žobrákovi. Nasledujúcej noci sa mu vo sне zjavil Kristus prikrytý polovicou jeho plášťa. V tom čase bol Martin ešte katechuménom. Krst prijal na Veľkú noc 339, ked' mal 22 alebo 23 rokov. Po prijatí krstu sa chcel Martin zasvätiť Božej službe. Ako člen cisárskej gardy však nemohol tak ľahko opustiť vojsko. Preto zostal v armáde ešte asi 15 rokov a dosiahol dôstojnícku hodnosť. Bol kamarátsky a veselý, ale vždy v hraniciach kresťanského poriadku. Ako dôstojník mal sluhu, ale zachádzal s ním po bratsky: jedol s ním pri jednom stole a ked' bol sluha ustáty, on sám mu slúžil. V marci 354 sa Martin zúčastnil na vojenskej výprave proti germánskym Alemanom. Pred začatím bojov vojací dostávali osobitné peniaze, nazývané "donatívum".

Martin neprijal túto prémiu a oznánil svojmu veliteľovi, že chce odísť z vojska. Veliteľ sa rozčúlil a obvinil svojho podriadeného zo zbabelosti. Ten však, aby dokázal, že ho pri rozhodovaní nevedie zbabelosť, sa ponúkol, že pôjde proti nepriateľovi pred ostatným vojskom ozbrojený iba križom. Tak sa aj stalo. K boju potom vôbec neprišlo. Objavilo sa germánske posolstvo, ktoré žiadalo mier. Kresťania v tom videli zázrak a Martina už bez ľažkostí prepustili z vojska. Bývalý dôstojník sa vybral do Poutiers v Západnej Galii. Tam bol biskupom sv. Hilar, o ktorom Martin pravdepodobne počul už predtým. Horlivý biskup prijal Martina veľmi priateľsky a chcel ho vysvätiť za diakona. Ten však odmietol. Okrem skromnosti ho k tomu mohla viest skutočnosť, že knazi a veriaci neradi videli bývalých vojakov v duchovnej službe a neskôršie cirkevné predpisy priamo zakazovali udeliť bývalým príslušníkom armády vyššie svätenia. Hilar teda ustanovil Martina za exorcistu, čo bol nižší stupeň duchovnej služby. Pritom ho mohol hlbšie zasväcovať do cirkevnej služby a do cirkevnej vedy. Jednej noci mal Martin zvláštny sen, v ktorom videl Boží pokyn, aby získal pre kresťanstvo svojich vekom pokročilých rodičov, ktorí žili v Panónii. Odobral sa od biskupa Hilara s príslubom, že sa vráti. Po dobrodružnej ceste našiel rodičov, ale iba matku sa mu podarilo získat pre Krista. Istý čas zostal v Panónii, kde sa viackrát dostal do sporu so stúpencami Ariovej bludárskej náuky. Kedže ich chránil sám cisár Konstancius, trúfali si Martina urázať, ba aj verejne trestať za obranu katolíckej viery. Prenasledovaný vyznávač odišiel do Milána, kde sa dozvedel, že biskup Hilar z Poitiers je vo vyhnanstve v ďalekej Frygii. Zostal teda v Miláne, kde žil na okraji mesta ako pustovník, ale arianský biskup Auxentius ho vyhnal. Martin sa utiahol do Ligurie, kde žil s istým priateľom - knazom na ostrove Gallinaria ako pustovník. Na začiatku roku 360 sa Martin dozvedel, že biskup Hilar sa vracia z vyhnanstva. Ponáhľal sa mu oproti do Ríma, ale tam ho už nestretol. Našiel ho až v Poitiers. Biskup s radosťou privítal Martina, vysvätil ho za diakona a neskôr pravdepodobne za knaza. Martin však neostal v meste, ale s Hilarovým súhlasom žil mimo mesta ako pustovníka zároveň ohlasoval evanjelium vidiečanom. Čoskoro sa k nemu pripojili viacerí spoločníci. Vznikol tak kláštor Ligure najstarší známy kláštor v západnej Európe. V tom čase začali Martinovo účinkovanie sprevádzáť zázraky a jeho povest' ako divotvorcu sa rýchlo rozšírila. Ked' roku 371 zomrel biskup Libor v meste Tours, na sever od Poitiers, miestni duchovní a veriaci, chytli Martina a víťazoslávne ho priviedli do mesta. Tam ho manifestačne zvolili za biskupa. Martin sa podrobil ich vôli a pravdepodobne bol 4. júla vysvätený za biskupa. Zvláštnosťou Martinovho biskupského pôsobenia bolo, že okrem vykonávania pastierskych povinností v miestnej cirkvi misionárčil medzi vidieckym obyvateľstvom v širokom okolí. V tom čase totiž biskupská pastorácia ešte nezachytávala celé územie, ale sústredovala sa na mestá. Vidiečania, najmä poľnohospodárski nevoľníci zostávali opustení. Martin poznal ich neutešenú situáciu pri desaťročnom pôsobení v Ligure, preto sa im usiloval pomôcť. Okrem toho že sa sám vydával na misijné cesty, utvoril v Marmoutier, nedaleko Tours, stredisko na výchovu duchovenstva, kde sa klerici okrem iného pripravovali aj na pôsobenie medzi vidiečanmi.

Duchovní v Marmoutier žili takmer kláštorným životom. Všetko imanie mali spoločné. Spoločne sa modlili, spoločne i jedli. Ich jedlo bolo jednoduché, chudobné, podobne i šaty. Mladí klerici venovali veľa času opisovaniu Svätého písma a diel starých kresťanských spisovateľov. Takto sa nielen šírila cenná kresťanská literatúra, ale mladí duchovní získavali vedomosti, potrebné pre úspešné účinkovanie. Martin vyvýjal apoštolskú činnosť, ktorá zasahovala veľkú časť Galie. Pritom uvádzal do života niektoré novoty, ktoré mali veľký význam pre ďalší rozvoj Cirkvi a pre jej pastoráciu. Jednou takou významnou novotou bolo zakladanie vidieckych farností. S ňou súvisela aj ďalšia, a to pastoračná vizitácia diecézy, ktorá sa rozprestiera na väčšom územní. Martin navštívil každý rok všetky farnosti biskupstva. Cestoval na somárovi, loďkou alebo jednoducho peši. Vo farnostiach býval a spával v sakristii pri kostole. Vždy ho sprevádzali niekoľkí mnísi a klerici. Počas svojich ciest Martin zakladal kde sa dalo, malé vidiecke kláštory, ktoré sa stali ohniskom kresťanského života na vidieku. Tento druh malých asketických komunit sa potom rozšíril a vo veľkej miere sa zaslúžil za pokresťančenie galského vidieka v 4. a 5. storočí. Životopisci spomínajú početné zázraky, ktorými Boh oslavoval svojho služobníka. Martin však nechcel mimoriadnymi skutkami budíť pozornosť. Boli to úkony silnej viery, alebo ešte viac prejavy zanietenej lásky, ktorou sa biskup Martin usiloval pomôcť ľuďom, malomocným a iným chorým. Ľudia zvlášť obdivovali jeho odvahu, s ktorou sa vedel postaviť zoči-voči nebezpečným nepriateľom, a tí mu nemohli ubližiť. Viackrát sa smelo predstavil aj tvrdým mocipánom a dosiahol u nich oslobodenie ľudí, ktorí boli nespravodlivo väznení, prípadne odsúdení na smrť. Tak sa v záujme spravodlivosti a kresťanskej ľudskosti odvážil ísť až k cisárom Valentinianovi a Maximovi. Hlboký cit spravodlivosti a kresťanskej lásky viedol biskupa Martina dokonca tak ďaleko, že sa zastával španielskeho asketu Prisciliana, ktorého synoda v Bordeaux roku 384 odsúdila ako bludára. Na naliehanie španielskeho biskupa Ithacia cisár dal Prisciliana popraviť a vydal drastické nariadenia proti jeho prívržencom. Martin veľmi lutoval, že sa cirkevné otázky dostali pred štátny súd a pokladal postup biskupa Ithacia za nekresťanský. Dva razy navštívil cisára Maxima v Trevire, aby zachránil tých, čo boli odsúdení na smrť. Cisár napokon vyhovel Martinovi s podmienkou, že uzavrie cirkevné spoločenstvo s Ithaciom. Biskup Martin, hoci pokladal Ithaciovo počinanie za odsúdeniahodné a vo všeobecnosti namierené proti asketickým mníchom, urobil cisárovi po vôle, a tak zabránil veľkej masakre v Španielsku. Biskup Martin Tourský sa dožil vyše 80-tich rokov. Zomrel 8. novembra 397 pri pastoračnej návšteve vo vidieckej farnosti Candes. Jeho telo previezli po rieke Loire do Tours, kde ho pochovali 11. novembra za účasti veľkého množstva ľudí. Na čele pohrebného sprievodu kráčalo dvetisíc mníchov a Bohu zasvätených panien. Pochovali ho na predmestskom cintoríne v jednoduchom hrobe medzi veriacimi, ako si to sám želal. Čoskoro však vznikla nad jeho hroborom jemu zasvätená bazilika.

Spracovala Elena

Ruže od Kráľovnej

Podivuhodné skutočnosti

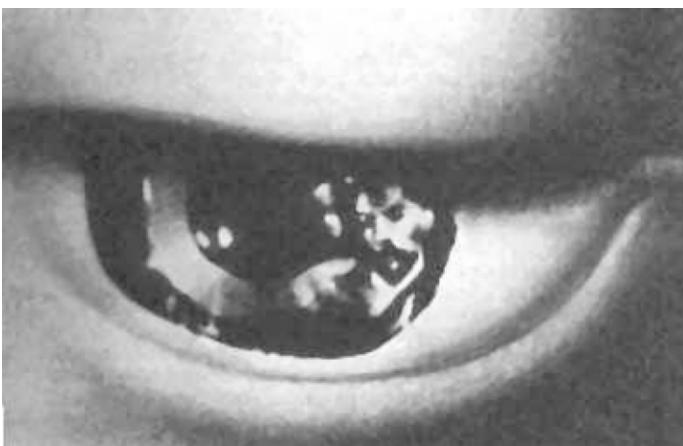
Prvých sto rokov bol obraz "Našej milej Panej z Guadalupe" vystavený bez ochrany proti škodlivým vplyvom počasia a tiež dotykom perí, ružencov, pamätných predmetov. Podivuhodné bolo, že sa obraz nerozpadol, napriek tomu, že tilma mala životnosť nanajvýš 20 rokov. Tilma bola z hrubého produktu agávy, ktorý sa získava z vlákien rastliny Maguey. Diegova tilma je skoro priečladná, nahrubo spracovaná (ako vrecovina). Prof. Callahan považuje za nemožné, aby si nejaký maliar vybral podklad pre maľbu tilmu z takého hrubého, na maľovanie nevhodného materiálu.

Celé storočie obraz visel v kaplnke - veľkej ako obývacia izba - bez skla, vo vlhku, priamo v dyme sviečok, ktoré pod ním horeli. Za celú dobu to boli miliardy sviečok. Dym zo sviečok by musel obraz zafarbiť na čierne (ako je to napr. v jaskyni v Lurdoch so skalou). Obraz bol vystavený miliónom dotykov zbožných rúk a bozkom. Množstvo predmetov, o. i. aj mečov, sa dotklo obrazu. (Skala v jaskyni v Lurdoch je od takýchto dotykov obrúsená.).

Napriek všetkému si obraz zachoval svoje farby. Aj keď už bolo na obraz umiestnené sklo, z času na čas ho museli dať dole, aby sa ľudia mohli obrazu dotknúť, alebo ho pobožkať. V r. 1753 **Miguel Cabrera** informuje, ako pri jednej príležitosti v priebehu dvoch hodín videl, že ľudia sa rôznymi predmetmi dotkli obrazu päťsto krát. Zvláštna komisia zložená z mexických maliarov pod predsedníctvom Miguela Cabrera uvádza: "Tento svätý obraz je zhodený tak jedinečne a tak zázračne, že sme si istí, že každý, kto je len trochu vzdelaný v našom umení, pri pohľade naň hneď musí uznáť, že je to nadprirodzený portrét." Cabrera: "Nevysvetliteľný spôsob, ktorým sa obrazová strana vyhľadila, je ďalším dielom nadprirodzenosti obrazu." Neveriaci architekt **Ramirez Vasquez** sa po skúmaní obrazu stal katolíkom. Komisia zostavená z maliarov potvrdila, že je ľudsky nemožné niečo také vynikajúce namaľovať na taký hrubý materiál. V roku 1921 akýsi terorista položil na oltár bombu, ukrytú v kvetinách. Výbuch zničil iný obraz a čiastočne aj oltár, rozobil všetky okná, ale posvätný obraz ostal celkom neporušený. V roku 1971 technici čistili strieborný rám, do ktorého je obraz vložený. Nešťastne sa im prevrhla fláša s kyselinou dusičnou a pári kvapiek kvaplo i na obraz, no napriek tomu sa maľba nerozlepala. Ostali iba stopy akoby od vody, ktoré po krátkom čase zmizli. Obraz je vysoký 142 cm. Postava Panny Márie je vysoká 122 cm. Má vlasy rozdelené uprostred. Panna Mária stojí na mesiaci a podopiera ju aniel s krídlami. Okolo nej vychádzajú lúče. V poslednom čase bol obraz podrobéný dôkladnému vedeckému výskumu odborníkov. Stačí uviesť napr. nositeľa Nobelovej ceny za chémiu Richarda Khuna, ktorý skúmal vzorku maľby, alebo členov vedeckej skupiny laboratórií NASA Dr. Callahana a prof. Juda B. Smitha, ktorí skúmali obraz fotograficky i presvietením rôznymi lúčmi. Výsledky možno podľa článku prof. **Torcusta Luce de Tena**, člena Kráľovskej španielskej akadémie vied, zhrnúť asi takto: "Podkladom je látka utkaná z vlákien agávy, ktorá vôbec nie je preparovaná. (Je známe, že maliari svoje plátna poťahovali najskôr glejovou vrstvou.)

*Udržanie látky a farieb na nej po takej dlhej dobe v dobrom stave je nevysvetliteľné! Na látke neboli po presvietení zistené žiadne predbežné kresby, ako to robievajú aj slávní maliari. Obraz bol zhotovený priamo a bez opráv. Nedajú sa zistíť žiadne ďaly štetcov! Použitá technika kladenia farieb je v dejinách maliarstva neznáma a nedá sa napodobniť. Ani pôvod farieb sa nedá zistit'. Na obraze niesť farbív rastlinného, živočíšneho nerastného pôvodu. (Celý známy vedecký svet takýto systém farbenia nepozná.) Farby na obraze sú stále živé." Hviezdy na plásti Panny Márie napodobujú hviezdné konštelácie, ako ich vidieť za jasných nocí nad Mexikom. Američan **Coley Taylor** uvádza: Ked' sa obraz pozoruje zblízka, ľahko sa dajú hviezdy na plásti pozorovať, avšak pri pohľade zdľaľa - hviezdy žiaria. Pri pozorovaní zblízka odev má zelenomodrú farbu, ked' zdľaľa, je tmavomodrý. Ružová farba šiat pozorovaná zblízka je bledá, zdľaľa sýtoružová. Ked' sa na obraz pozeraeme zblízka, má normálnu veľkosť. Ked' sa od obrazu vzdalaľujeme, obraz sa opticky zväčšuje.*

No najpodivnejšie je toto: Známy očný špecialista **de Tria Laoignet** preskúmal silným oftalmoskopom oko portrétu a zistil, že sa na ňom objavuje obraz postavy človeka. To bolo popudom preskúmať dúhovku oka pomocou modernejšej techniky, ktorá sa používa pri štúdiu fotografií urobených z umelých družíc.

Tento výskum robil **Ing. Tonsmann**. Pri digitalizácii obrazu jeho fotografiu rozdelil na plôšky jedného milimetra štvorcového a tie potom skúmal pri 2500-násobnom zväčšení. To znamená, že na milimetri štvorcovom mohol sledovať 2500 svetelných bodov.

V zreničke Panny Márie možno vidieť sediaceho Indiána s dlhými vlasmi. Vedľa neho sedí starší plešatý človek, s bielou bradou, s baskickými črtami, z oka mu padá slza. V tejto postave mnohí identifikovali španielskeho biskupa. Vedľa neho vidieť mladšieho muža, o ktorom možno predpokladať, že je to Juan Gonzales, biskupov tlmočník a sekretár. Uprostred vidno človeka v mužnom veku s bradou a fúzmi. Je obrátený smerom k sediacemu biskupovi. Je to Indián Juan Diego vo chvíli, ked' otvára svoju tilmu, v ktorej doniesol biskupovi červené ruže. Vidieť tu i černošku s kučeravým vlasmi, muža a ženu, deti. Obrázok v oku je zostavený tak, že čím boli postavy bližšie k oku, tým sú väčšie, a čím boli ďalej, tým sú menšie. V obraze oka možno pozorovať okolo 12 osôb. Dokončenie nabudúce.

Sväta hostia, naša jediná nádej
uprostred falošnosti a zrady.

***

Sväta hostia, naša jediná nádej
uprostred temnôt a bezbožnosti, ktorá
zaplavuje zem.

***

Sväta hostia, naša jediná nádej
uprostred smútku a bolesti, v ktorej
nás nikto nechápe.

***

Sväta hostia,
naša jediná
nádej uprostred
n á m a h a
jednotvárnosti
každodenného
života.

***

Sväta hostia,
naša jediná
nádej uprostred
našich nesplnených nádejí a námah.

***

Sväta hostia, naša jediná nádej
uprostred nepristeľských striel a
útokov pekla.

***

Sväta hostia, dôverujem v teba, ked'
ťažkosti budú presahovať moje sily,
ked' uvidím, že moja námaha je
márna.

***

Sväta hostia, dôverujem v teba, ked'
búrky zmietajú mojím srdcom a
vyľakaný duch sa prikloní k
pochybnostiam.

***

Sväta hostia, dôverujem v teba, ked' sa

moje srdce bude chvieť a smrteľný pot mi
zrosí čelo.

***

Sväta hostia, dôverujem v teba, ked' sa
všetko sprishá proti mne a naplní ma
temné zúfalstvo.

***

Sväta hostia, dôverujem v teba, ked' môj
zrak prestane vnímať všetko dočasné, a
môj duch prvýkrát uzrie neznáme svety.

***

Sväta hostia,
sôverujem v
teba, ked' moja
p r á c a b u d e
presahovať moje
sily a neúspech
b u d e m o j í m
stálym údelom.

***

Sväta hostia,
dôverujem v teba, ked' sa mi úkony čnosti
budú zdať ťažké a prirodzenosť sa bude
búriť

***

Sväta hostia, dôverujem v teba, ked' budú
proti mne namierené nepriateľské údery.

***

Sväta hostia, dôverujem v teba, ked'
ľudia zavrhnú moju námahu a úsilie.

***

Svútia hostia, dôverujem v teba, ked' tvoj
rozsudok zaznie nadomnou, vtedy
dôverujem v more tvojho milosrdenstva.

Milé deti!

**Sme tu s novými
úlohami pre vás!!**

Lúštite, riešte, zapájajte

sa! Dnes máme pre vás zaujímavé

hlavolamy. Budeme veľmi radi, ak svoje odpovede

pošlete na adresu redakcie, alebo aj so svojim menom hodíte

do krabice v kostole. Zo správnych odpovedí vylosujeme troch, ktorí dostanú peknú cenu!!!

1. Koľko mesiacov má 29 dní?
  2. Majú v Amerike 1. máj?
  3. Mám dohromady 2 mince. Ich hodnota spolu je 60 halierov a jedna z nich nie je 50 haliernik. Ako je to možné?
  4. Pán a pani Nováková majú 6 dcér a každá z nich má jedného brata. Koľko je ich spolu v rodine?
  5. Fľaša spolu so zátkou stojí korunu a 10 halierov. Fľaša je o korunu drahšia. Koľko stojí zátka?
  6. Koľko párov zvierat z každého druhu si zobrať Mojžiš so sebou na svoju Archu?
  7. Gril vie opiecť jednu stranu steaku za 10 minút. Na gril sa naraz vojdú 2 steaky. Za aký najkratší čas opečieme 3 steaky z oboch strán?
  8. Hrebeň strechy sa tiahne presne zo severu na juh. Na hrebeň strechy si sadne holub a znesie vajíčko. Na akú stranu strechy pravdepodobne spadne na východnú či na západnú?
  9. Nákladné auto je presne o 1 cm vyššie ako tunel. Čo musíte spraviť, aby ste prešli tunelom?
  10. Je v mori viac piesku, alebo rýb?
  11. Čo je medzi morom a zemou?
- Správne odpovede a vyhodnotene nájdete v budúcom čísle!**

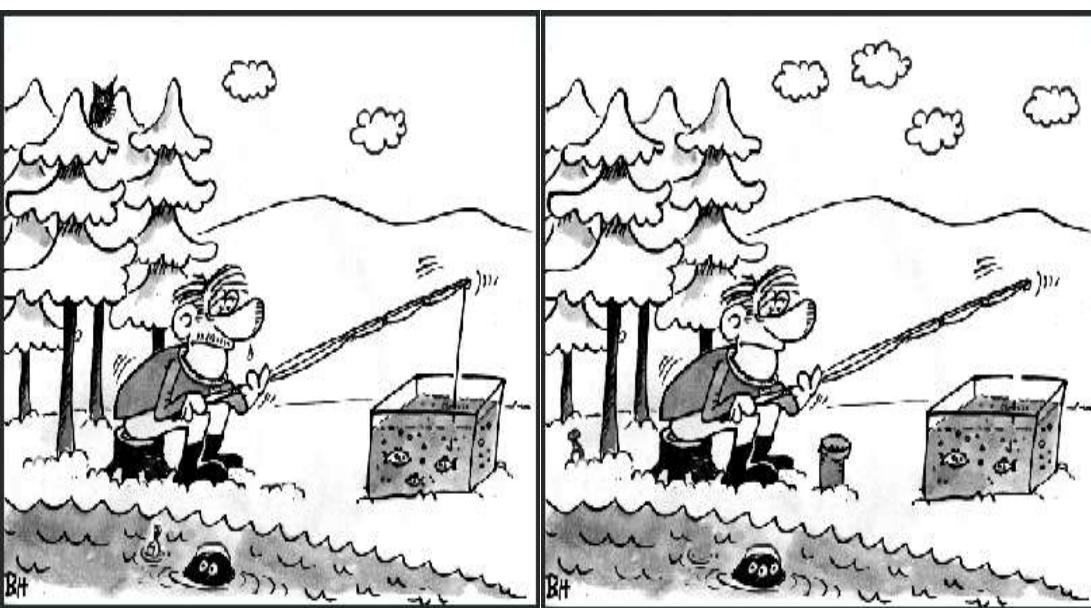
osemsmerovka ukáž nám, Panе.....

T	I	B	E	T	L	E	H	E	M
E	E	F	A	T	S	I	Č	O	E
R	G	O	A	Č	C	E	D	S	L
A	T	Y	L	T	O	L	I	V	A
Z	N	P	P	Ó	I	V	T	O	Z
A	I	A	I	T	G	M	E	T	U
N	R	G	B	A	U	I	A	L	R
Á	O	A	R	I	N	S	A	O	E
K	K	N	R	E	S	O	P	B	J
I	M	J	L	A	G	K	Á	A	U
T	O	E	S	Y	T	O	U	G	D
A	T	L	S	A	M	Í	R	P	Á
V	I	A	N	O	C	E	R	O	K

AGAPY	GABOLTOV	TEOLÓGIA
ANJEL	GREGOR	TIBET
ARARAT	JERUZALEM	TOMKO
BETLEHEM	JUDÁK	VATIKÁN
BISKUP	KOREC	VIANOCE
EGYPT	KORINT	VTELENIE
FATIMA	LEVOČA	

Po zaradení 26 výrazov v ôsmich smeroch vám zostane dokončenie tajničky z 10 hlások.

Starý Flák dostał na Vianoce rybársku udicu. Nemá ale rybársky lístok, povolenie, chytať v rieках ryby. Vyriešil to však po svojom. Ináč, bol to Jožkov nápad. Dobré, však?! To je hlavička! Nájdite na obrázkoch rozdiely. Je ich osem. Alebo 12?! Alebo viac? Lupa vidí každým okom iný počet!

Koľko ste našli rozdielov? Podpísané odpovede zasielajte na adresu redakcie.

Farské oznamy

KRSTY:

DAVID a KRISTIÁN NGUYEN	*	31.1. 2001	krst 21.9.04
MICHAL NGUYEN	*	6.9. 2002	krst 21.9.04
DAVID MICHALOVIČ	*	11.8. 2004	krst 2.10.04
KRISTÍNA KRAJČÍROVÁ	*	20.8. 2004	krst 2.10.04

Ako jeden viac sú dvaja, to vie dobre každá mať. Nech prekročia brány raja, nech sa môžu vždy len smiat'.

SOBÁŠE:

IVAN SLEZÁK a ANDREA FIGUROVÁ
23.10.2004

Spokojnosť v domácnosti nech je u vás denným hostom a dôvera s úprimnosťou tým najdrahším lásky skvostom.

POHREBY:

MÁRIA SMRTIČOVÁ rod. DIVIAKOVÁ	
* 11.2. 1915	+ 25.7. 2004
JOZEFÍNA GAŠPÁRKOVÁ rod. MAJZÚNOVÁ	
* 27.9. 1925	+ 28.9. 2004
JOZEF STUDENIČ	* 7.2. 1930
	+ 28.9. 2004
MÁRIA PREKOPOVÁ rod. ČAUČÍKOVÁ	
* 24.10. 1921	+ 12.10. 2004
ANNA ŠURINOVÁ rod. ŠIŠOLÁKOVÁ	
* 21.?. 1920	+ 17.10. 2004
ALŽBETA STAŇKOVÁ rod. PRELCOVÁ	
* 29.3. 1924	+ 20.10. 2004
RÓBERT HLADÍK	* 10.2. 1920
	+ 24.10. 2004

Otázka pre...

Jozefa Predáča, zaoberajúceho sa SYMPTOTERMÁLNOU METÓDOU prirodzeného plánovania rodičovstva.

V dňoch 3. a 4. decembra 2004 (piatok a, sobota) organizuje závodský dôstojný pán farár Peter Mášik, spolu s redakciou časopisu Radost' kurz Prirodzeného plánovania rodičovstva (d'alej len PPR). Kurz, ktorý sa začína v piatok o 18.30 hod. bude pokračovať v sobotu podľa dohody bud' doobeda, alebo poobede na farskom úrade v Závode. Piatková, resp. sobotná prednáška potrvá približne 2 hodiny. Prednášajúcimi budú

Jozef a Simonka Predáčovci zo Zlatých Moravieci.

Dodko, môžeš nám povedať niečo viac o PPR. Pre koho je kurz určený?

Kurz je pre každého, kto má záujem porozumieť reči ľudského tela a vyznať sa v zákonitostach plodnosti. Kurzu sa teda môžu zúčastniť manželské páry (alebo len jeden z manželov), snúbenci, profesionáli, ktorí radia druhým (lekári, učitelia, duchovní), ale aj jednotlivci - slobodní, ktorí predpokladajú, že budú potrebovať tieto znalosti v budúcnosti.

Čo je vlastne prirodzené plánovanie rodičovstva (PPR)

Je to metóda, s ktorou súvisí určitý životný štýl na dosiahnutie, alebo predchádzanie tehotenstva na základe poznatkov o príznakoch plodnosti ženy. PPR je najlepším spôsobom plánovania rodiny. Je zdravé, veľmi spoľahlivé a lacné. Je praktické (bez antikoncepcných prostriedkov) a použiteľné bud' na dosiahnutie, alebo predchádzanie počatia. S jeho pomocou možno okrem toho veľmi včas spoznať, či došlo k otehotneniu. Jeho používanie sa šíri po celom svete a je všeobecne morálne prijateľné a podporované aj našimi biskupmi.

Je metóda PPR, ktorú voláme symptotermálna spoľahlivá?

Spoľahlivosť symptotermálnej metódy PPR dokazujú mnohé odborné štúdie. Metóda môže byť použitá na predchádzanie tehotenstva s 99% spoľahlivosťou. Je to rovnaký výsledok, aký majú antikoncepcné prípravky a je lepší než vykazujú všetky bariérové metódy. A navyše neškodi zdraviu!

Je možné pomocou PPR dosiahnuť tehotenstvo?

Áno. Pri používaní PPR sa naučíte rozoznávať najplodnejšie dni svojho cyklu a využívať spoločnú plodnosť čo najlepšie. Vaše záznamy cyklov môžu tiež objasniť, čo spôsobuje Vašu neplodnosť.

Gabika

Uzdravenie z rakoviny

Nie je tomu tak dávno, čo som stála pred bratmi a sestrami v nedeľnom zhromaždení a modlili sa za moje uzdravenie.

Ale aby som začala od začiatku. Pred necelým rokom som sa dostala do nemocnice s úžasnými bolestami v chrbte. O niekoľko dní mi oznámili diagnózu, ktorú mäloktočný človek zoberie ľahko. Diagnóza znala nádor na mieche. Bola tu ale aj ďalšia diagnóza, tzv. polivalentná lieková alergia, čo znamenalo, že som nemohla zobrať ani jednu tabletu, ani jednu injekciu. Lekári mi urobili množstvo vyšetrení a testov. Všetko bolo pozitívne. Povedali mi len: "Bohužiaľ, budete sa musieť naučiť žiť s tou bolestou," - a pustili ma domov. Tam som ale nezostala veľmi dlho. O dva týždne som bola naspäť a bola tu ďalšia diagnóza, ktorá bola ešte horšia ako tie prvé. Bol to "Lupus eritromatus", čiže "Červený vlk". Obranný systém môjho organizmu začal pracovať naopak. Lekári mi vysvetlili, že sa mu sprotivili moje ľadviny, srdce, pečeň... jednoducho celé moje telo. Povedali mi, že v dnešnej dobe na túto chorobu neexistuje žiadny liek. Bolo to pre mňa veľmi ťažké. Lekári mi povedali, že mám nádej tak do leta. Život pacienta sa pri tejto diagnóze dá úspešne predísť, ale len v tom prípade, ak zaberú lieky - a u mňa to nepripadalo do úvahy, pretože mi žiadny liek dať nemohli.

To však bolo všetko málo. Pridružili sa vysoké teploty a nastal zápal horných dýchacích ciest. Lekári stáli bezradne nad mojim ľôžkom. Jediné, čo mohli urobiť, boli studené zábaly proti teplotám a tak som povedala, že tie zábaly si budem dávať aj doma, že zomrieť môžem aj doma...

Na vlastnú žiadosť som sa dostala domov. Spolu s dcérou sme rozobrali vážnosť môjho stavu. Upadala som do strašných

pochybností: "Čo ak zomriem a nakoniec nič nebude"? Vôbec sa mi na druhý deň nechcelo ísi do zboru, ale nakoniec som, s hroznými bolestami, predsa len šla. Brata Janka som pri kázni vôbec nevnímala. Bola som veľmi ďaleko v myšlienkach, strašne ďaleko od Boha... Prebrala som sa vlastne až pri Jankovej výzve, aby tí, ktorým kladie satan do srdca pochybnosti, prišli von z lavíc, aby sa za nich modlili. V tej chvíli som "vyletela" dopredu, vediac, že to patrí pre mňa. Tu som sa pred bratmi a sestrami po prvý krát zmienila o mojej nevyliečiteľnej chorobe. Hneď sa za mňa začali modliť.

Zrazu som v chrbte pocítila úžasnú ľahkosť a bolesti upadli. Kľakla som si na kolená a ďakovala Bohu za uzdravenie. Prosila som Ho o odpustenie, pretože som Mu neverila. Celý nasledujúci týždeň som bola doma, bez bolestí. V nedeľu som prišla na bohoslužbu do Košíc (bolo to v deň krstu) a opäť sa za mňa modlili. Ja som však znova upadala do pochybností, v tej chvíli som totiž pocítila hroznú bolest a páľavu. Preľakla som sa, že sa to znova začína. Posadila som sa na svoje miesto a ďalej som sa modlila. Bolesti pomaličky, pomaly ustupovali a od tej chvíle som už nikdy necítila žiadnu bolest.

Vo štvrtok ráno som navštívila lekára so žiadostou, aby ma poslal do práce, pretože sa už cítim dobre. Lekár si ma premeral (asi si mysel, že mi z toho všetkého preskočilo, pretože on mi už pripravoval invalidný dôchodok), ale nakoniec súhlasiel s tým, že mi urobia nové vyšetrenia. Na výsledky som si ale musela počkať až do 13.00 hod a ostatné boli až v pondelok. Celé štvrtkové dopoludnie som strávila u Janky Hlaváčovej, potom som šla do nemocnice.

Vieme využiť náš Čas?

Akoby naschvál si ma lekár nechával medzi poslednými, ale keď som vošla dnu, pozrel sa na mňa so slovami: "Neviem, čo sa stalo, ale vaše výsledky sú negatívne!" Nedokázala som mu už povedať ani slovo. On mi vravel, že to, či pôjdem do práce, nezávisí od neho, ale od posudkovej komisie, pred ktorú som musela v pondelok ísť. Vtedy boli hotové už aj výsledky ostatných vyšetrení a boli rovnako negatívne, ako tie predošlé. Členovia posudkovej komisie mi už len zaželali mnoho úspechov v práci.

A ja dnes pracujem. Moje svedectvo je podložené tým, že som nevzala ani

jednu tabletku a ani jednu injekciu, takže každý, veriaci aj neveriaci, musí uveriť, že mňa uzdravil Pán Ježiš a všade, kde o tom hovorím, Mu za to znova a znova ďakujem. Pocítila som moc Jeho uzdravenia. Ďakujem Ti, Bože !!!

Skutočný príbeh Gabiky

V živote človeka sú často i také situácie, ktoré sa opakujú alebo sa na seba aspoň veľmi podobajú. Väčšinou márne sa človek snaží využiť niektoré poznatky z už prežitých situácií, ale nie a nie, aby to zbral. I keď niekedy sa to predsa len podarí, aspoň sčasti.

Stalo sa to aj slávnemu kazateľovi Abrahámovi Santa Clara. Prišiel na misie do dedinskej farnosti. Na prenocovanie dostał izbu v richtárovom dome. Ten sa veľmi tešil, že má takého vzdelaného človeka vo svojom dome, môže s ním debatovať a zaiste sa toho veľa dozvie. Kazateľ pri prvej spoločnej večeri vybadal, že richtár je spoločenský človek, ale misijné kázne ho nezaujímajú a do kostola chodí len na veľké sviatky. Toto kazateľa priam hnalo do rozhovoru, aby aj richtárovi pomohol. Ten mal veľmi pohotové výhovorky na všetko. Kazateľa to poriadne trápilo, že všetko ostatné ide podľa plánu, ale s richtárom sa nedá ani pohnúť. Modlil sa za jeho obrátenie a prosil mnohých, aby sa modlili na tento jeho úmysel. Jedno ráno zavolal richtár kazateľa. Prihovoril sa mu: „Podťe a uvidíte, čo aj na dedine nie je až taký častý zjav.“ Vošli do hospodárskej časti. Tam bola prúteným košíkom prikrytá kvočka, spod ktorej vyliezali malé kuriatka. Richtár sa obrátil a povedal kazateľovi: „Dotknite sa jej! Nebojte sa!“ A sám sa pred ním dotkol kvočky. „Je míťva!“ Kazateľ ostal prekvapený a richtár vysvetľoval: „Lasica vycicala z nej krv, až úplne stuhla. Kvočka sa ani nepohla, lebo vedela, že musí zachrániť kuriatka.“ Obaja stáli nad týmto zjavom, až kým richtár nezdvihol stuhnutú kvočku, pod ktorou boli malé kuriatka. Kazateľ vtedy povedal: „Takto bolo aj s Pánom Ježišom. On vylial svoju krv a vodu na kríži, až Jeho telo za nás stuhlo. Ako táto sliepka zachránila malé kuriatka, tak aj nás Kristus svojím obetovaním na kríži zachránil pred večnou smrťou. Priateľu, nie je potrebné nám za to podčakovať, príst aspoň v nedele a vo sviatky vyjadriť vdăku za túto obetu? Pán richtár, Ježiš trpel aj za vás!“ Richtár sklonil hlavu a povedal: „Presvedčili ste ma. Pôjdem dnes na kázeň!“ Dlho to nešlo, nedarilo sa, a predsa sa našiel ten prelomový bod.

Môžeme to nájsť v slovách evanjelia: „Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život nenávidí na tomto svete, zachráni si ho pre večný život.“ (Jn 12, 24b - 25). Nie je to len učenie, nie sú to len silné výzvy, ale On pokračuje: „»Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Ved' práve pre túto hodinu som prišiel. Otče, osláv svoje meno.« A z neba zaznel hlas: »Už som oslávil a ešte oslávím.«“ (Jn 12, 27 - 28). Celý Kristov život smeroval vedome k tejto dobrovoľnej obeti za našu záchrannu. Celý Jeho život je v spasiteľnom zameraní pre naše večné dobro. Preto upriamujme oči s vďakou na Ježiša Krista. On je našou záchrannou a spásou.

.Svet nám ponúka rôzne iné možnosti. Módou sa v dnešnej dobe stavajú „samospasiteľné“ projekty. Svet prináša nové programy a ponuky, ale vieme, aké sú pominuteľné a premenlivé. Nedajme sa zlákat'. Využívajme čas pre našu spásu, lebo čas je krátkej a nikdy nevieme, koľko ho ešte máme k dispozícii.

Začal sa Rok Eucharistie

Pápež Ján Pavol II. predsedal v nedele 17. októbra 2004 večer slávnostnej svätej omši vo vatikánskej bazilike. Hlavným celebrantom bol kardinál Angelo Sodano, vatikánsky štátny sekretár. Na konci svätej omše sa prítomní veriaci prostredníctvom telesmostu spojili s účastníkmi slávnostnej liturgie v mexickej Guadalajare, kde sa končil 48. Medzinárodný eucharistický kongres. Po eucharistickej poklone Ján Pavol II. predniesol posolstvo k začiatku Roku Eucharistie, ktoré prinášame v plnom znení:

: Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta. Zhromaždení tu pred Najsvätejšou oltárnou Sviatost'ou cítime v tejto chvíli veľmi intenzívne pravdu Kristovho prísľubu. On je tu s nami! Pozdravujem všetkých vás, ktorí ste sa zišli v Guadalajare na slávnostnom zakončení Medzinárodného eucharistickeho kongresu. Osobitne pozdravujem kardinála Jozefa Tomka, môjho legáta, kardinála Juana Sandovala I?ígueza, arcibiskupa Guadalajary, pánov kardinálov arcibiskupov, biskupov, kňazov, z Mexika i z mnohých ďalších krajín. Môj pozdrav do Guadalajary patrí všetkým veriacim nielen Mexika, ale i kresťanom v ďalších častiach sveta, ktorých spája adorácia eucharistickeho tajomstva. Televízne spojenie medzi Bazilikou svätého Petra ako srdca kresťanstva a Guadalajarou, miestom kongresu, je akoby mostom medzi kontinentmi a robí tak z nášho stretnutia ideálne statio orbis - miesto, kde sa zhromažďujú veriaci z celého sveta. Jeho centrom je Ježiš sám, skutočne prítomný v Najsvätejšej oltárnej Sviatosti. V jeho tajomstve smrti a zmŕtvychvstania sa spája nebo a zem a stretávajú sa rozličné kultúry.

Kristus je náš pokoj, on z oboch urobil jedno a zbúral medzi nimi múr rozdelenia a nepriateľstva. Eucharistia svetlo a život nového tisícročia to bola téma kongresu, ktorá nás vyzvala, aby sme uvažovali nielen o samotnom eucharistickom tajomstve, ale aj o jeho vzťahu k problémom našich čias. Tajomstvo svetla! Srdce človeka, obťažené hriechom, často dezorientované a unavené i skúšané utrpením všetkého druhu, potrebuje Kristovo svetlo. Svetlo potrebuje aj svet na ceste hľadania pokoja, ktorý sa zdá byť veľmi d'aleko teraz, na prahu tretieho tisícročia, ktoré trápi a ponižuje násilie, terorizmus a vojna. .Eucharistia je svetlo! V Božom slove, ktoré sa neustále ohlasuje, v chlebe a víne, ktoré sa stáva telom a krvou Krista, je to práve on, Pán, čo otvára myseľ a srdce a necháva sa spoznať, ako Emauzským učeníkom v lámaní chleba . V tomto úkone opäť prežívame obetu kríza a zakusujeme nekonečnú lásku Boha a cítime sa tiež povolení šíriť Kristovo svetlo medzi mužmi a ženami našich čias. .Tajomstvo života! Po čom môže človek viac túžiť? A predsa nad touto univerzálnou túžbou všetkých ľudí sa zaťahujú hrozivé mraky - mraky kultúry, ktorá popiera úctu k životu v každom štádiu, mraky nezáujmu, ktoré zakrývajú nespočetné zástupy hladujúcich, mraky vedeckého výskumu, ktorý je často v službe egoizmu toho silnejšieho. Drahí bratia a sestry, musíme cítiť povinnosť pomáhať našim núdznym bratom. Nemôžeme zatvárať naše srdcia voči ich prosbám o pomoc. A tiež nesmieme zabúdať, že nielen z chleba žije človek . Potrebujeme živý chlieb, ktorý zostúpil z neba“ . Ježiš je tento chlieb. Živiť sa ním, znamená prijať sám Boží život a riadiť sa logikou lásky a vzájomnosti. Chcel som, aby bol tento rok venovaný osobitne Eucharistii. Totiž, každý deň a najmä v nedele, v deň Kristovho zmŕtvychvstania, Cirkev žije z tohto tajomstva. Kresťanské spoločenstvo je však v tomto roku Eucharistie pozvané živšie si uvedomiť a hlbšie prežívať slávenie svätej omše, dlhšie adorovať Krista v Eucharistii a viac sa angažovať v službe blíznym. Eucharistia je prameňom a prejavom spoločenstva, je princípom a projektom misií . Nech kresťanské spoločenstvo žije z tohto tajomstva pri nasledovaní Panny Márie, ženy Eucharistie a nech posilnené Chlebom večného života sa stáva sprítomnením svetla a života, kvasom evanjelizácie a solidarity. Zostaň s nami, Pane! Tak ako dvaja učeníci z evanjelia aj my ťa, Pane Ježišu, prosíme, zostaň s nami. Ty, náš sprievodca, odborník na naše cesty a znalec nášho srdca, nenechaj nás ako väzňov v tieňoch večera. Posilni nás v úname, odpust' nám naše hriechy a ved' naše kroky po ceste dobra. Požehnaj deti, mladých, starých, rodiny a najmä chorých. Požehnaj kňazov a Bohu zasvätené osoby. Požehnaj celé ľudstvo. V Eucharistii si sa stal „liekom nesmrteľnosti“. Daj nám, aby sme prežívali plný život, aby sme kráčali na tejto zemi ako pútnici v dôvere a radosti a stále hľadeli na teba ako na svoj večný ciel'. Zostaň s nami, Pane! Amen.

Farská púť do Marianky

Dnes, hoci už mám 55 rokov nepamätam si na žiadnu "originál" farskú púť so sprievodom nášho knaza. Púte v mojom detstve boli iné. Starý otec z maminej strany, Imrich Trajlínek mal kone a "gumák". Bol to taký voz, ktorého kolesá mali gumy. Pre d s t a v o v a l komfortnejšie vezenie oproti "rebrináku", čo sa zaprial iba za kravy. Tak s týmto "gumákom" a koňami, išiel starý otec na púť do Šaštína "prez bore". Zobral aj vnukov, susedov a starú mamu. Išli aj iní ľudia z dediny. Niektorí niesli zástavy a kríž. Spievalo a modlilo sa celou cestou. Kto nevládal ísť pešo, chvíľu sa viezol na "gumáku".

Aj do Marianky sme chodievali. Vlakom po Stupavu a odšial pešo so spevom, nesúc kríž. Bývalo to vždy v nedeľu a išli sme bez knaza.

V tomto, pomaly sa už končiacom roku bola farská púť v sobotu 21. augusta pod vedením vdp. Petra Mášika.

Záujem bol veľký, vedľa naplnili dva autobusy a niektorí šli vlastnými automobilmi.

Marianka je najstaršie pútnicke miesto na Slovensku. Leží v krásnom horskom prostredí. Kostol a všetky objekty sú zrenovované. Asi o pol desiatej do obeda autobusy pristáli na parkovisku v Marianke. Odšial sme šli v sprievode - na čele s krížom do kostola. Úvodnú modlitbu sa za nás pútnikov pomodlil p. farár. Je to tá, ktorú sme zdedili po tetke Anke Černej, veľkej organizátore púti. Potom bol čas na osobnú modlitbu pred oltárom, obetovanie púte a príležitosť vyspovedať sa u miestnych knazov. Farnosť spravujú Paulíni. V tichu kostola bolo počuť spev mužských hlasov. Spievali ranné chvály.

Okolo 11.00 hod. slúžil svätú omšu nás páň farár. Bolo by dobré, keby sa človek počas púte zbavil aspoň

jedného zlozvyku, alebo j e d n é h o n e v y s p o v e d a n é h o hriechu, poprípade by urobil aspoň jedno maličké predsavzatie. Bolo by dobré, keby sa človek vrátil z púte lepší, ako ked tam išiel.

Po sv. omši bol čas obeda. Zjedli sme dobroty, ktoré sme si priniesli so sebou. Boli tam aj tradičné "krámky", obchodíky s perníkmi, pátričkami, svätými obrázkami, ale aj o b č e r s t v e n i e , každému podľa chuti.

Výhodou bolo, že v onú sobotu 21. augusta neboli žiadni "pútnický deň". V sade bolo ticho, prehľad, dosť miesta a času na modlitby. Okolo 14.00 hod. sme začali krížovú cestu pod vedením p. farára, ktorý pamätał aj na všetkých v zadných radách a priniesol mikrofón a ozvučenie. Tak mohli všetci skutočne prezívať krížovú cestu Pána Ježiša. Tie "pútnice", ktorým už nohy dobre neslúžia, zostali sedieť na lavičkách pri Lurd-

skej jaskyni. Tam sme sa potom všetci zišli a pomodlili sa ruženec božieho milosrdenstva.

Na záver sme dostali požehnanie a nastúpili cestu domov.

Pri pohľade na mramorové tabuľky, vsadené do stien Lurdskej jaskyne vidíme, kol'ké prosby svojich detí Panna Mária už vypočula. S dôverou

prichádzajme k nej, ved' : "Nikdy nebolo počuť, že by bol niekto opustený, kto sa utiekal pod jej ochranu."

5.11.2004 Zlata

Cestami Krista

Kráčať po cestách Krista,
počúvať jeho hlas,
dnes to je cesta istá
z tých mnohých vokol nás.

Kráčať po cestách Krista
a spriadať pravdy nit',
kto za ním ísť sa chystá,
nemôže zablúdit.

Ked' detská duša čistá
poprosí o milosť,
v láskavom srdci Krista
nájde jej stále dosť.

A ked' ju raz noc hmlistá
zvedie od prahu dvier,
ak verí v pomoc Krista,
zas nájede správny smer.

